

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.086/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (Cím1; ügyintéző: dr. Bódis Károly ügyvéd) által képviselt **Felperes** (felperes címe) **felperesnek**, a alperesi képviselő (Cím2; ügyintéző: dr. Horváth Henriette ügyvéd) által képviselt **Alperes** (alperes címe) **alperes** ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezményei, elmaradt munkabér megfizetése, írásbeli fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránt indult perben Balassagyarmati Törvényszék 3.M.70.028/2022/14. számú ítélete ellen, az alperes 15. számú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illetékbevételei számlájára – 151.055 (százötvenegyezer-ötvenöt) forint fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2020. január 9. napjától állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban gépkezelő munkakörben, havi 210.000.- forintos alapbérrel. Az alperes polisztírol formahabosított hőszigetelő elemeket gyártott, a gyártó gép mellett

egyidejűleg három munkavállaló látta el ugyanazokat a gépkezelői feladatokat váltásban, közülük az egyik a felperes volt. A munkafolyamatokat egy külsős oktató folyamatosan felügyelte, mivel a gép próbaüzem alatt állt.

[2] A felperes munkahelyi felettese a felperes munkaviszonyát 2020. június 4. napján azonnali hatállyal megszüntette, a következő indokokkal: „Gondatlanul elhasznált anyagmennyiség. Hanyag munkavégzés. Munkavállalói gépkezelői munkáját súlyosan gondatlanul látta el. Az elpazarolt alapanyag százezres nagyságrendű kárt eredményezett, amelyet megfelelő munkavégzéssel, odafigyeléssel elkerülhetett volna.”

[3] A felmondás közlése szóban történt, a felmondásról ezt követően készült kézzel írt iratot az alperes nem tudta átadni, mert a felperes a munkahelyéről eltávozott. A felmondó irat megküldésre sem került, arról a felperes az írásbeli ellenkérelemmel történt kézbesítéskor értesült.

[4] Az alperes 2020. június 23. napján kelt fizetési felszólítással felhívta a felperest 206.200.- forint kártérítés megfizetésére, mely a gondatlanul elhasznált anyagmennyiség értéke.

Kereset

[5] A felperes keresetet terjesztett elő, melyben a jogellenes munkaviszony megszüntetésre tekintettel 1.889.567.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés megfizetését és a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes szóban szüntette meg a munkaviszonyát, így az jogellenes. Előadta, hogy mind a munkáltatói igazolásokon, mind a perben becsatolt azonnali hatályú felmondáson, és az átvétel megtagadásáról szóló jegyzőkönyvön is 2020. június 5-i dátum szerepel, amikor is a felperes szabadságon volt. A jegyzőkönyv valótlan tartalmú és utólag készült, írásbeli felmondást nem közöltek a felperessel. Hivatkozott arra, hogy a betanítás rendkívül hiányos volt, és az alperes korábban nem részesítette figyelmeztetésben a felperest. Az írásbeli felszólításból nem állapítható meg, hogy milyen károkozás és konkrétan milyen károk miatt élt az alperes fizetési felszólítással, vitatta a károkozás tényét is.

Ellenkérelem, viszontkereset

[6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[7] Hivatkozott arra, hogy a felmondást a helyszínen a felperes közvetlen munkahelyi felettese írásba foglalta és azt megkísérelte átadni a felperes részére, aki azonban annak átvételét megtagadta, az átvétel megkísérléséről jegyzőkönyvet vettek fel. Ezt követően a felperes munkavégzésre nem jelent meg, munkát nem végzett, tehát ő maga is tiszttában volt azzal, hogy a munkaviszonya azonnali hatállyal megszüntetésre került. Az alperes a későbbiekben, a per során elismerte, hogy a felperes 2020. június 5-én nem tartózkodott a

munkahelyén és elírás folytán került a felmondásban, a munkáltatói igazolásokon és a jegyzőkönyvön feltüntetésre június 5. napja, az ténylegesen június 4. napja volt.

[8] Álláspontja szerint a kötelezettségszegés folyamatos volt, a felperes több pelletet tüzelt el, mint amit kellett volna. Vitatta az összecszerúséget is, mert a felperes a bruttó munkabérből vonta ki nettó összegben a megtérült jövedelmet és a kárenyhítési kötelezettséget is elmulasztotta.

[9] Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő 206.200.- forint kár megfizetése végett. Előadta, hogy a felperes 2020. június 5. napján a polisztirolt rosszul készítette elő, az nehezebb lett, így az alapanyagból 10 m³-rel kevesebb kész anyag készült el. Ezzel a felperes 161.200.- forint kárt okozott. Ezen felül további 45.000.- forint kár keletkezett abból, hogy a felperes helytelenül használta a kazánt, melynek során többletköltség keletkezett.

[10] A per során megváltoztatta az előadását, miszerint a hibás polisztirol gyártására nem június 4-én, hanem 2020. május 28. napján került sor, „+/- 3 nap”. A kár amiatt következett be, mert a felperes magasabb értékre állította a csigát, így az anyag nehezebb és kevesebb lett. Állította, hogy a felperes betanítása megtörtént, többszöri felvilágosítás ellenére rosszul használta a gépet. A felmondás közvetlen előzményeként elmondta, hogy a telephelyen daruk konténereket helyeztek át, a helyek kimérésében a felperes is részt vett, de a távolságokat több alkalommal is rosszul mérte ki, ezért került sor a felmondásra. Szakértői bizonyítást indítványozott a kár összecszerúségének megállapítására.

[11] A felperes kérte a viszontkereset elutasítását, figyelemmel arra, hogy az alperes a vélelmezett károkozás időpontját sem tudta meghatározni és egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett. Az alperes nem tudott konkrét, egzaktul meghatározott kötelezettségszegést megállapítani, a gép működésének nincsenek konkrét szabályai. Előadta, hogy a kár összege nem szakértői kérdés, az alperesnek az alapanyag beszerzési árát, illetőleg az értékesítési árat meg kellett volna jelölnie.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 1.488.846 forintot kártérítésként, valamint 1.333.500 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet elutasította, és az alperes 2020. június 23. napján kelt fizetési felszólítását hatályon kívül helyezte.

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes alaki érvénytelenségre vonatkozó kifogásával kapcsolatban megállapította, hogy az érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható, mivel a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljességbe ment.

Azonnali hatályú felmondás

[14] Az alperes az írásbeli ellenkérelemben a felmondás okát a felperes által 2020.06.05. napján a polisztirol rossz előkészítésével elkövetett kár okozása, a kazán korábbi helytelen felfűtésére alapította, míg a viszontválaszában a károkozás napját már nem kötötte a felmondás napjához, hanem azt megelőző plusz/mínusz egy hétben jelölte meg. Az alperes

ezt követően a perfelvételi tárgyaláson a felmondás napjára vonatkozóan új tényállítást tett, mely szerint vita volt a felperes és tanú4 között a konténerek átdaruzásakor és ez eredményezte a felmondást. Mindezek alapján kijelenthető, hogy az alperes a perben a felperesi nyilatkozatok ismeretében bővítette tovább a felmondási okokat, valamint módosította a felmondás és a károkozás napját.

[15] A világosság követelménye kapcsán a bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolásából nem állapítható meg egyértelműen, hogy az alperes pontosan mely okból kifolyólag szüntette meg azonnali hatállyal a felperes munkaviszonyát. Az indokolásban nem szerepelnek azok a konkrét tények, körülmények, amelyekre az alperes az intézkedését alapította, ugyanis nem jelölte meg kellő pontossággal a felperes kötelezettségszegő magatartását. A bíróság kiemelte, hogy a „gondatlanul elhasznált anyagmennyiség”-el és „hanyag munkavégzés”-el történő indokolás önmagában túl általánosan megfogalmazott ahhoz, hogy a fenti jogszabályi követelményeknek megfeleljen.

[16] Az elsőfokú bíróság a valóság követelménye kapcsán az alábbiakat állapította meg. A felek előadása alapján megállapítható volt, hogy a próbaüzem alatt álló berendezés használatában nem volt tapasztalat. tanú2 tanú nyilatkozata alapján az is megállapítható volt, hogy a felperes elméleti és gyakorlati oktatásban és betanításban részesült, az oktatás folyamatos volt, azaz több alkalommal is elmondták neki a gép használatát. Nem állapítható meg ezek alapján, hogy a felperes nem tudta kétséget kizáróan elsajátítani a munkafolyamatot.

[17] tanú1 és tanú2 tanúk nyilatkozatával az alperes nem támasztotta alá azt az állítását, hogy a csiga alacsonyabb értékre történő állítása esetén lehetett volna elérni a kívánt anyagsűrűséget. Mindezek alapján az alperes nem tudta sikerrel bizonyítani, hogy milyen konkrét kötelezettségét szegte meg a felperes azzal, hogy 10-es értékre állította a csigát. A perben nem volt bizonyítási indítvány arra, hogy amennyiben a gyártást a felperes irányította, a vele együtt dolgozó munkavállalók részéről volt-e közrehatás a kár bekövetkezésében. tanú2 és tanú7 tanú nyilatkozatából tényként lehet megállapítani, hogy az esetet az alperes nem vizsgálta ki, feljegyzés, jegyzőkönyv nem készült, a felperes kizárólagos felelőssége nem került megállapításra.

[18] Az alperes az összecszerűség kapcsán szakértő kirendelését kérte, annak megállapítására, hogy a csiga tekintetében milyen beállításokat lehetett volna meghatározni. Az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítást mellőzte, mivel a szakértő nem tudott volna állást foglalni abban a kérdésben, hogy a csiga 10-es értékre állításával a felperes mekkora kárt okozott, és megfelelő beállításokkal mennyivel több és milyen értékű polisztirol készült volna el, illetve milyen gépbeállítással, milyen súlycsökkentést vagy súlynövekedést lehet elérni. Ehhez képest milyen értékre volt állítva a csiga, tekintve, hogy nincsenek konkrétan lefektetett paraméterek a termék előállítása vonatkozásában. A szakértői vizsgálat elvégzéséhez hiányoztak a feltételek, mivel az alperes részéről semmilyen dokumentum nem állt rendelkezésre, és az elkészült terméket a saját vállalkozásában felhasználta.

[19] Az elsőfokú bíróság az egyszeri károkozás, mint felmondási ok tekintetében megállapította, hogy sem a vétkes kötelezettségszegő magatartás, sem a kár összegét nem bizonyította az alperes, az okozati összefüggés nem állapítható meg.

[20] A folyamatos károkozó magatartás kapcsán az objektív határidőt megtartottnak tekintette. A keletkezett kár tekintetében az alperes előadta, hogy a tényleges károkozás ebben az esetben is több volt az érvényesített 40 zsák pellet összegénél, de tanú1 nyilatkozata szerint éppen azért nem összesítették, mert a felperes nem egyedül dolgozott a gépen. Az alperes a kár összegének meghatározására is szakértő kirendelését kérte. Az elsőfokú bíróság mellőzte a szakértő kirendelését, mivel az alperes a keletkezett kárát semmilyen módon nem

bizonyította, a tanúvallomások ezen tényt nem igazolták, így a pellet piaci értéke szakértővel sem határozható meg.

[21] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint nem állapítható meg, hogy a felperes a kazán felesleges járatásával történő magatartásával az alperesnek 45.000 forint kárt okozott, így az okozati összefüggés nem állt fenn.

[22] Az elsőfokú bíróság a felmondás napján végzett daruzási tevékenységgel kapcsolatban megállapította, hogy a tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a felperes rosszul mérte ki a távolságokat. A bíróság a perben nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a konténerek helyének kimérése, a felperes gépkezelői feladatkörébe tartozott-e. Erre vonatkozóan az alperes bizonyítási indítványt nem tett. Mindezek alapján a munkaviszonyból származó kötelezettségszegés nem volt megállapítható, a munkavállalói kárfelelősség feltételei nem állnak fenn.

[23] Az elsőfokú bíróság mindezek figyelembevételével megállapította, hogy egyik károkozó magatartás tekintetében sem bizonyította a munkáltató a felperes kártérítési felelősségét, így a felmondási indokok jogellenesek. Károkozó magatartások bizonyítottsága hiányában, a munkáltatói intézkedés okszerűsége pedig nem állhat fenn.

A fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése

[24] A fizetési felszólítás indokolása szerint a gondatlanul elhasznált anyagmennyiség értékét kérte a munkáltató 206.200 forint összegben megfizetni. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy tanú1 és tanú2 tanúk nyilatkozata alapján megállapítható volt az, hogy az egyszeri károkozásnál az alperes is közrehatott a kár bekövetkezésében azáltal, hogy tanú1 tanú aznapra gyártást nem rendelt el. tanú2 tanú ennek ellenére engedélyezte, tudva, hogy a gyártáskor nem lesz jelen. Az elkészült termék értékének egy része megtérült azzal, hogy az alperes vállalkozásában felhasználásra került, a kár összegében azonban ezt nem érvényesítette. A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségének.

[25] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint, az alperes nem bizonyította, hogy a felperesnek felróható kötelezettségszegő magatartással okozati összefüggésben kára keletkezett, ezért a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránti kérelem alapos.

Viszontkereset

[26] A károkozó magatartásokat a bíróság a perben az azonnali hatályú felmondás jogellenessége körében vizsgálta. A bíróság megállapította, hogy a felperes kártérítési felelősségének Mt. 179. §-ban meghatározott feltételei nem állnak fenn, ezért a viszontkeresetet elutasította.

[27] A bíróság a felperesi munkadíjat a benyújtott költségjegyzék és az azt alátámasztó megbízási szerződés alapján állapította meg.

Fellebbezés

[28] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, az alperes viszontkeresetének történő helyadást, és a felperes kötelezését kérte első-, és másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

[30] Harmadlagosan kérte az elsőfokú ítélet akkénti megváltoztatását, hogy az alperest terhelő perköltség összegét szállítsa le a másodfokú bíróság 420.000 forint összegre.

[31] Az alperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok alapján helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a munkáltatói felmondás jogszerűtlen volt, továbbá helytelenül állapította meg, hogy az alperest nem illeti meg a fizetési felszólításban, illetve a viszontkeresetben érvényesített követelés.

[32] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a felmondás indokaként megjelölt „hanyag munkavégzés” és „gondatlanul elhasznált anyagmennyiség” túl általános. Az alperes egyértelműen megjelölte, hogy a felperes súlyosan gondatlanul látta el gépkezelői munkáját, százezres nagyságrendben pazarolt el anyagot gondatlanul, amely minimális odafigyeléssel elkerülhető lett volna. A felperes saját állítása szerint is hibázott. tanú2 tanúvallomásában pedig elmondta, hogy számtalan alkalommal elmagyarázta a felperesnek a gép helyes használatát, ő azonban nem ennek megfelelően járt el.

[33] A világosság kapcsán előadta, hogy a felperes a felmondás napján egyszerűen elviharzott annak ellenére, hogy tanúl kifejezetten kérte tőle, hogy menjen be az irodájába, amely esetben a felmondás részére átadható lett volna. A felperes ezt nem várta meg, ez saját felróható magatartása, amelyre előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

[34] Hivatkozott arra továbbá, hogy a felmondás okaként a hibás daruzás, mérés is szerepet játszott, erre tekintettel sem állapítható meg, hogy ne lett volna világos a felmondás indoka.

[35] A felmondás valósága kapcsán előadta, hogy a felperes hibásan kezelte a gépet és a súlyos gondatlansága miatt keletkezett kár. Téves az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint szakértői bizonyítással nem lehetett volna megállapítani a kár nagyságát. Abban az esetben, ha a szakértő esetlegesen forintra pontosan nem tudta volna megmondani, hogy mekkora kár keletkezett, abban a tekintetben egyértelműen tudott volna nyilatkozni, hogy a hibás gépbeállítás kárt okozott az alperesnek, és nem megfelelő sűrűségű lett a termék. Ennek következtében a szakértői megállapítás a rendkívüli felmondást alátámasztotta volna. Abban az esetben, ha a viszontkereset elutasításra is került volna, a pontosösszegezés meghatározásának hiányában a felmondás jogszerűsége megállt volna, mivel a felperes súlyosan gondatlan magatartást tanúsított.

[36] Előadta, hogy becsatolt leírások és tanúk is alátámasztották, hogy a felperes több alkalommal oktatásban részesült, elmagyarázták neki, hogy mit hogyan kell csinálni és mivel láthatóan megértette, ezért rá lehetett bízni a gépkezelést.

[37] Sérelmezte, hogy az ítélet nem foglalkozik a kazán nem megfelelő kezelésével kapcsolatos kérdésekkel. A felperes maga hivatkozott arra, hogy mindenkinek voltak üres járatai, ami azt jelenti, hogy a hibázást ő maga is elismerte. Az pedig, hogy más hibázott, nem mentesíti a felperest a felelősség alól. E tekintetben is irányadó az, hogy ha még a pontos kár

mértéke nem is állapítható meg, az legfeljebb a viszontkereset elutasítására adhat alapot, de a felmondás jogszerűsége kapcsán figyelembe kell venni a felperes folyamatos felróható magatartását. A kazán kezelése a felperes lényeges kötelezettségének tekinthető, így annak megszegése súlyosan gondatlannak minősül. Egyértelműen igazolást nyert, hogy a felperes helytelenül kezelte a gépeket, ideértve a kazánt is, amely elkerülhető lett volna, ha megfelelően odafigyel, továbbá ezzel kárt okozott.

[38] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem tett eleget az indokolási kötelezettségének abban a körben, hogy miért nem fogadta el valósnak a felmondásban foglalt okokat, a felmondásban szereplő indokokat. Az alperes bizonyította a felmondásban hivatkozott körülményeket, így a daruzáskori esetet, a hibás gépbeállításból eredő károkozást és a kazánhasználat miatti károkozást.

[39] A felmondás okszerűségével kapcsolatban előadta, hogy az ítélet nem jelölte meg pontosan milyen okból nem tartotta okszerűnek a felmondást. A bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, ezáltal megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényt (Pp.) 346.§ (4) és (5) bekezdését. Az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna, mivel a felmondás világos és valós volt, azok megfelelő indokul szolgálnak-e a felmondáshoz, de ezt elmulasztotta.

[40] Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet egy kalap alá vetette a kártérítési felelősséget és a felmondás jogszerűségét. Ugyanakkor ezek a feltételek nem azonosak, külön-külön kellett volna vizsgálni a feltételeket.

[41] A viszontkereset kapcsán nem fogadható el azon elsőfokú ítéleti megállapítás, miszerint az alperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének. A felperes közel fél éve volt már munkavállaló, ennyi idő alatt nem sajátította el a szükséges tudást, ez nem eshet az alperes terhére. Téves tehát azon megállapítás, hogy a kár bekövetkezésében az alperes közrehatott.

[42] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 347.§ (1) bekezdését és 83. §-át, mivel nem merítette ki az érdemi rész a teljes keresetet, és a perköltséget nem a pernyertesség – pervesztesség arányában határozta meg.

[43] Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség irreális és eltúlzott. A felperes részére megítélt összeg 1.488.846 forint volt, ehhez képest a bíróság 1.330.500 forint ügyvédi munkadíjat állapított meg. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2002. (VIII.22.) IM rendelet alapján az ügyvédi munkadíj a pertárgyérték 5%-a, de ennek gyakorlatilag a tizennégyszeresét ítélte meg a bíróság, amely eltúlzott.

Fellebbezési ellenkérelem

[44] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján, valamint az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[45] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felmondási okok olyan általános jellegű megfogalmazásban szerepeltek az indokolásban, amelyből nem állapítható meg konkrétan, hogy a munkáltató mely jogsértésekre alapította a rendkívüli felmondást. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a kereseti ellenkérelmében a felmondás indokaként még egyértelműen az általa 2020. június 5. napjára datált rossz gépbeállítás miatti káresemény bekövetkezését jelölte meg, sem a korábbi, sem az azt követő

egyéb lényeges kötelezettségszegésre nem hivatkozott. Az alperes a fenti felmondási okokon kívül a felmondás napján a daruzás során történő rossz kimérést, mint felmondási okot csak a munkaügyi per folyamán jelölte meg, azonban a felmondási okokat a peres eljárás során bővíteni nem lehet. A daruzás kapcsán történt rossz kimérés pedig nem a felperes gépkezelői feladatkörébe tartozott, így a munkaviszonyból származó kötelezettségszegést sem lehetett e körben megállapítani.

[46] Az alperes továbbá a rossz gépállítás miatt keletkezett káresemény időpontját sem tudta meghatározni, így azt sem tudta bizonyítani, hogy az azonnali hatályú felmondás jogával a jogszabályban meghatározott időtartamon belül élt-e vagy sem.

[47] A fizetési felszólítás és viszontkereset kapcsán a felperes álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy a felperesi kötelezettségszegéssel okozati összefüggésben kár érte, nem tudta megjelölni a káresemény időpontját sem, illetve a kár mértékére vonatkozóan bizonyítást nem ajánlott fel az alkalmatlan szakértői bizonyítás kivételével. Ugyancsak nem bizonyította a kárelhárítási, kárenyhítési kötelezettségét sem az alperes, külön tekintettel tanú2 tanú által elmondottakra, miszerint a károkozást megelőzően korábban is történt a tanú távollétében gyártás, amelyet a tanú engedélyezett a dolgozóknak.

[48] Az ügyvédi munkadíj mérséklésével kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött annak összecszerúsége kapcsán. Az eljárás során többféle követelés került érvényesítésre, valamint viszontkereset előterjesztésére is sor került. A felperesnek az alperes nyilatkozatára tekintettel, a kereseti kérelmét, bizonyítási indítványait teljeskörűen át kellett dolgoznia több alkalommal. Továbbá az ügyvédi megbízási díj az utazási költséget is magában foglalja.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[49] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[50] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntésével és annak indokaival egyetértett, ezért azt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre – azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[52] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

Azonnali hatályú felmondás

[53] A Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 66. § (1) bekezdése szerint a munkáltató felmondását köteles megindokolni. A (2) bekezdés értelmében a felmondás indoka a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével, a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.

[54] Az MK. 95. számú állásfoglalás szerint az írásban közölt munkáltatói felmondásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie, enélkül a bíróság ugyancsak megállapítja a munkaviszony megszüntetésének jogellenességét.

[55] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával, miszerint a felmondás világossága kapcsán a munkáltató nem jelölte meg egyértelműen azokat a körülményeket, amelyekből a munkavállaló megismerhette volna, hogy miért nincs a továbbiakban szükség a munkavégzésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a „hanyag munkavégzés, gondatlanul elhasznált anyagmennyiség” túl általános fogalmak, abból a konkrét magatartás nem derül ki. Az alperes nem jelölte meg kellő világossággal a felperes kötelezettségszegő magatartását, ezért nem felelt meg a fenti jogszabályi követelményeknek.

[56] A felmondás valósága kapcsán a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes nem igazolta a felmondásban foglaltakat. Az alperes még a fellebbezésében sem tett konkrét tényállást, kizárólag arra hivatkozott, hogy a felperes hibásan kezelte a gépet. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes a saját tényelődadásának hiányát szakértői bizonyítással kívánta alátámasztani. Azonban, ha a munkáltató konkrét tényállítást nem tesz, szakértői bizonyításnak nincs helye.

[57] A Pp. 300. § (1) bekezdése szerint szakértőt kell alkalmazni, ha a jogvita kereteinek a meghatározásához vagy a perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges.

[58] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy elsődlegesen az alperesnek kellett volna tényről állítania, hogy konkrétan milyen kár keletkezett a felperesi magatartás során. A perben meghallgatott tanúk sem tudtak a kárról konkrét nyilatkozatot tenni, így szakértő kirendelésének sem volt helye.

[59] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes a 2021. február 22-én kelt előkészítő iratában kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a polisztírol termék tekintetében okiratot, papírt nem tud felmutatni, a pelletnél pedig nincs már meg a számla. Ennek következtében nem is lehetett megállapítani az anyag beszerzési árát, így azt sem tudta az alperes megjelölni, hogy milyen nagyságrendű kárt okozott a felperes. Ugyanakkor tanú1 tanú azt sem tudta előadni, hogy mikor történt a káresemény. A meghallgatásakor elmondta, hogy a rosszul legyártott anyag hónapokig ott volt, eladhatatlan volt, de felhasználták a vállalkozásban, melybe csökkentett értékben számították be. Arról viszont tényállítást nem tett, hogy milyen mennyiségű és milyen értékű anyagot használtak fel, számították be és mikor. Előadta azt is, hogy a káreseményről nem készült jegyzőkönyv, továbbá, hogy „egyébként több százezer forint lehet, de többen dolgoztak a gépeken ezért nem tudom megállapítani ...”. tanú2 tanú sem tudta károkozás napját és a keletkezett kár összegét meghatározni és szintén úgy nyilatkozott, hogy nem készítettek jegyzőkönyvet.

[60] A megismételt eljárásban tanú4 tanú előadta, hogy a kár vonatkozásában pontos tényállást nem tud előadni, a károkozó eseményekről a következőket nyilatkozta: „Hallottam, de nem voltam ott. Valami össze lett keverve, valami anyag, de én nem láttam, de tetemes kár keletkezett belőle.”.

[61] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a jelen perben nem lehetett szakértőt kirendelni, figyelemmel arra, hogy az alperes pontos, konkrét tényállításokat nem tett.

[62] Megalapozatlan az a felperesi állítás, miszerint a felperes számos oktatást kapott, számos alkalommal el kellett neki magyarázni, hogy mit, hogyan kell csinálnia. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a meghallgatott tanúk vallomásából egyértelműen kiderült, hogy kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy a felperes el tudta sajátítani a munkafolyamatot.

[63] Az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerint a munkavállaló köteles a munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint vizsgálni.

[64] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a munkáltató nem bizonyította, hogy a munkavállaló részére a gépkezeléssel kapcsolatos ismereteket biztosította. Ennek kapcsán sem szabályzatot, kockázatértékelést, sem gépkezelési utasítást nem csatolt a perben. A tanúk arról nyilatkoztak, hogy az oktatás folyamatos volt, azaz elmondták több alkalommal is a gép használatát. tanú2, aki az oktatást végezte, előadta, hogy a gyakorlati oktatást végezte a felperes részére, a munkába állását megelőzően a cég központjában volt oktatás. A munkáltató azonban nem bizonyította, hogy az elméleti oktatáson a felperes részt vett.

[65] Az alperes a fellebbezésében is csak arra hivatkozott, hogy a becsatolt leírások és a tanúk igazolták, hogy a felperes számos oktatást kapott, de azt nem bizonyította. A fentiek alapján a munkáltató nem bizonyította, hogy a felperes részére teljeskörűen átadta a munkafolyamat végzésével kapcsolatos gyakorlati és elméleti ismereteket.

[66] Az alperes a kazán kezelése kapcsán hivatkozott arra, hogy a felperes lényeges kötelezettségszegése megállapítható, figyelemmel arra, hogy azt minimális odafigyeléssel is elkerülhette volna. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy ezen előadás kapcsán sem tett az alperes konkrét tényállítást, nem jelölte meg, hogy a felperes melyik napon, mikor és hogyan kezelte helytelenül a gépeket és ennek következtében milyen összegű kárt okozott.

[67] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes fellebbezése megalapozatlan abban a körben, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság ítéletében szerepel a daruzáskori eset, a 65. bekezdésében, a kazánhasználat vonatkozásában előterjesztett károkozás kapcsán az elsőfokú ítélet 59., 60., 61., 62. bekezdésében található az indokolás, mellyel a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett.

[68] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállón mérlegelte a tanúk és a becsatolt okirati bizonyítékokat, ezért megalapozatlan az alperes erre vonatkozó fellebbezési előadása is.

[69] Az okszerűség kapcsán az elsőfokú bíróság helytállón jutott arra a következtetésre, hogy mivel a károkozó magatartások bizonyítottsága nem történt meg, így az okszerűség sem állhat fenn, azaz alperes okszerűség kapcsán előadott fellebbezési kérelme is megalapozatlan. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az azonnali hatályú felmondás vonatkozásában az okszerűséget nem is kell vizsgálni. A Kúria "A felmondások és azonnali hatályú felmondások gyakorlata" joggyakorlat-elemző csoport összefoglaló jelentésében rögzítette, hogy egymagában az okszerűség vizsgálata (a valóság mellett) a rendes felmondásnál értelmezhető, így az a) pont szerinti kötelezettségszegéssel indokolt rendkívüli felmondásnál/azonnali hatályú felmondásnál, valamint a b) pont szerinti magatartásnál az okszerűség vizsgálata szükségtelen, a tényállási elemek egyenkénti és együttes vizsgálata teszi lehetővé a jognyilatkozat jogszerűsége, vagy jogellenessége alkalmazását.

Kártérítés

[70] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a viszontkereset elutasításáról is helytállón rendelkezett. A viszontkereset kapcsán az alperes terhelte a bizonyítási kötelezettség az Mt. 179.§ (1) bekezdése alapján, miszerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles

megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

[71] Az alperes a károkozás kapcsán konkrét tényelőadást nem tett, és okirati bizonyítékot nem terjesztett elő. A tanúk sem támasztották alá a felperes károkozó magatartását, mivel nem tettek egyértelmű előadást, illetve a kár jogalapjáról és összezszerűségéről sem tudtak nyilatkozni. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy a felperes kárt okozott, az okozati összefüggést, és a kár összezszerűségét sem.

[72] Az elsőfokú bíróság a fenti indokolás alapján a fizetési felszólítást is helytálló indokok alapján helyezte hatályon kívül.

[73] Megalapozatlan azon előadás is, hogy többes károkozás történhetett, figyelemmel arra, hogy erre vonatkozóan a munkáltató szintén nem tett konkrét tényállítást, és bizonyítékot sem terjesztett elő.

Perköltség

[74] A felperes a becsatolt megbízási szerződés szerinti megbízási díjakban állapodott meg a jogi képviselőjével. Az ügygel kapcsolatos iratok áttekintése, per előtti egyeztetés, jogi tanácsadás 50.000 forint + áfa, a keresetlevél összeállításáért és a bírósághoz történő benyújtásáért 150.000 forint + áfa, tárgyalási naponként, tárgyaláson való részvétel és a tárgyalások közötti szükséges iratok elkészítésének díja 100.000 forint + áfa. Az esetleges másodfokú eljárásban történő képviselő ellátásáért a megbízott 150.000 forint + áfa megbízási díjra jogosult.

[75] A felperes 2022. augusztus 22-én kelt beadványában a költségjegyzék nyomtatványon részletesen levezette a perköltségét, amelynek összege 1.333.500 forint volt.

[76] A felperes pernyertes lett 193.150 forint + 1.681.996 forint + 206.200 forint 2.081.346 forint vonatkozásában. Pervesztes lett 337.959 forint tekintetében. A fentiek alapján a felperes pernyertes 84 %-ban, az alperes pernyertes 16 %-ban.

[77] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként

a) a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kötött munkadíj, valamint

b) a fél által, ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett, indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel.

[78] A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[79] A másodfokú bíróság a felek között létrejött megbízási szerződésben meghatározott díjakat nem tartotta eltúlzott mértékűnek, figyelemmel arra, hogy a felperes kereseti kérelme jogviszony jogellenes megszüntetése kapcsán elmaradt jövedelem megfizetésére, fizetési felszólítás hatályon kívül helyezésére, az alperes viszontkeresete pedig

kártérítés megfizetésére vonatkozott, azaz egy összetett, bonyolult megítélésű perben kellett eljárnia a felperesi képviselőnek.

[80] A Pp. 82.§ (3) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A megbízási szerződésben kikötött megbízási díj munkadíjként való igénylése esetén, a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés annak eldöntése, hogy szükségesnek tartja-e a kikötött díj igazolását. A bíróság a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység alapján mérlegeli annak összegét.

[81] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kikötött munkadíj nem minősül eltúlzottnak, az ügyben az elsőfokú bíróság több, hosszabb időtartamú tárgyalást tartott, amelyen a felperes képviselője részt vett, a tárgyalásokon tanúkat hallgattak meg, a csatolt mellékeltek áttanulmányozása a felperes jogi képviselője részéről időigényes ténybeli és jogi felkészülést igényelt.

[82] Mindezen körülményeket értékelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltséget helytállóan állapította meg.

Záró rész

[83] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a felperes perköltségéről, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján határozott meg.

[84] Az alperes a fellebbezésben meghatározott pertárgyérték (1.681.996 forint + 206.200 forint 1.888.196 forint) után köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján fellebbezési illetéket fizetni.

[85] Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[86] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

[87] A másodfokú bíróság a határozatot a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. június 22.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró